

Avis officiels

Chambres législatives — Sénat

Constitution d'une réserve de recrutement de secrétaires-sténodactylographes (H/F), p. 7683.

Ministère de la Prévoyance sociale

Incidence de la fluctuation de l'indice des prix à la consommation (indice-pivot 108,26 (base 1988 = 100)) sur les prestations sociales (maladie-invalidité, pensions, accidents du travail et maladies professionnelles, allocations aux handicapés, prestations familiales), p. 7684.

Exécutifs — Communauté française

Ministère de l'Éducation, de la Recherche et de la Formation

Université de Liège. Cours à conférer, p. 7691.

Officiële berichten

Wetgevende Kamers — Senaat

Samenstelling van een personeelsreserve van secret-stenotypisten (M/V), bl. 7683.

Ministerie van Sociale Voorzorg

Weerslag van de schommeling van het indexcijfer van de consumptieprijzen (spilindexcijfer 108,26 (basis 1988 = 100)) op de sociale uitkeringen (ziekte-invaliditeit, pensioenen, arbeidsongevallen en beroepsziekten, tegemoetkomingen aan gehandicapten, gezinsbijslag), bl. 7684.

LOIS, DÉCRETS ET RÉGLEMENTS — WETTEN, DECRETEN EN VERORDENINGEN

MINISTÈRE DES COMMUNICATIONS
ET DE L'INFRASTRUCTURE

F. 91 — 921

Arrêté royal fixant les conditions d'accès à la profession de transporteur de marchandises par route, dans le domaine des transports nationaux et internationaux

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le projet d'arrêté royal ci-joint, soumis à la signature de Votre Majesté, a été pris en exécution de :

1° la Directive 74/561/CEE du Conseil des Communautés européennes du 12 novembre 1974 concernant l'accès à la profession de transporteur de marchandises par route dans le domaine des transports nationaux et internationaux (modifiée en dernier lieu par la Directive 89/438/CEE du Conseil des Communautés européennes du 21 juin 1989);

2° la Directive 77/796/CEE du Conseil des Communautés européennes du 12 décembre 1977 visant à la reconnaissance mutuelle des diplômes, certificats et autres titres de transporteur de marchandises et de transporteur de personnes par route comportant des mesures destinées à favoriser l'exercice effectif de la liberté d'établissement de ces transporteurs (modifiée en dernier lieu par la directive CEE 89/438/CEE du Conseil des Communautés européennes du 21 juin 1989);

3° la loi du 18 février 1969 relative aux mesures d'exécution des traités et actes internationaux en matière de transport par route, par chemin de fer ou par voie navigable.

En résumé le projet d'arrêté royal fusionne, améliore et adapte deux arrêtés royaux actuellement en vigueur, à savoir :

— l'arrêté royal du 5 septembre 1978 fixant les conditions d'accès à la profession de transporteur de marchandises par route dans le domaine des transports nationaux et internationaux (modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 11 septembre 1987);

— l'arrêté royal du 30 juin 1981 relatif à la reconnaissance par la Belgique des diplômes, certificats et autres titres de transporteur de marchandises dans les Etats membres de la Communauté économique européenne.

Compte tenu du grand nombre de modifications devenues nécessaires, il s'indiquait de regrouper les textes dans un seul arrêté plutôt que d'avoir recours à la technique des arrêtés royaux modificatifs.

Les deux arrêtés royaux précités seront par conséquent abrogés par l'arrêté royal proposé.

MINISTERIE VAN VERKEER
EN INFRASTRUCTUUR

N. 91 — 921

Koninklijk besluit tot vaststelling van de voorwaarden inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het ontwerp van koninklijk besluit dat hierbij ter ondertekening aan Uwe Majesteit wordt voorgelegd, werd genomen ter uitvoering van :

1° de Richtlijn 74/561/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 november 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg (laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/438/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 juni 1989);

2° de Richtlijn 77/796/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 december 1977 inzake de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels van ondernemer van goederenvervoer over de weg en houdende maatregelen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vrije vestiging van die vervoer-ondernemers (laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/438/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 juni 1989);

3° de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg.

Kort samengevat kan het ontwerp van koninklijk besluit worden omschreven als een fusie, een verbetering en een aanpassing van twee koninklijke besluiten die momenteel van kracht zijn, te weten :

— het koninklijk besluit van 5 september 1978 tot vaststelling van de voorwaarden inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg (laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 11 september 1987);

— het koninklijk besluit van 30 juni 1981 betreffende de erkenning door België van diploma's, certificaten en andere titels van ondernemer van goederenvervoer over de weg uitgereikt in de lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap.

Rekening gehouden met het groot aantal wijzigingen dat moest worden aangebracht bleek het noodzakelijk de teksten in een enkel nieuw besluit samen te brengen eerder dan te werken met wijzigende koninklijke besluiten.

De twee bovengenoemde koninklijke besluiten zullen dan ook door het voorgestelde koninklijk besluit worden opgeheven.

Cet arrêté royal poursuit un triple but :

1° la fusion des différents arrêtés qui règlent actuellement le transport rémunéré de marchandises par route en Belgique. Le présent projet d'arrêté royal constitue une première étape dans ce sens;

2° la correction de quelques imprécisions, oublis et erreurs des deux arrêtés précités que l'expérience des dernières années a révélés;

3° l'adaptation de la réglementation actuelle aux dispositions de la Directive 89/438/CEE du Conseil des Communautés européennes du 21 juin 1989 modifiant d'une part la Directive 74/561/CEE du Conseil du 12 novembre 1974 et d'autre part la Directive 77/796/CEE du Conseil du 12 décembre 1977. Ces modifications consistent principalement à prévoir des conditions plus sévères d'accès à la profession, en ce qui concerne la capacité professionnelle, la capacité financière et surtout l'honorabilité.

Outre les 3 objectifs susmentionnés, le projet d'arrêté royal vise les deux modifications essentielles suivantes :

4° la suppression de la possibilité d'obtention d'un certificat de capacité professionnelle valable exclusivement pour le transport national. Il résulte de cette réforme que tous les candidats devront désormais suivre les cours portant tant sur les matières nationales qu'internationales et réussir l'examen portant sur l'ensemble des matières. Cette mesure, qui est entre autres déjà appliquée en France, augmentera indiscutablement le niveau des transporteurs belges et les armera mieux en vue du marché unique européen, le 1er janvier 1993;

5° quant à la capacité financière, le transporteur avait jusqu'à présent la faculté de se mettre en ordre en versant le montant requis à la Caisse des Dépôts et Consignations. Il est suggéré de supprimer cette possibilité de sorte que seule la possibilité du cautionnement solidaire constitué par un organisme financier subsiste.

Comme prescrit, les Exécutifs régionaux ont été associés à l'élaboration du texte du projet d'arrêté royal. Par ailleurs, ce texte a été soumis pour avis, à la Commission des Communautés européennes, au Conseil des Ministres et au Conseil d'Etat.

Les Exécutifs et les deux premières instances précitées n'ont émis aucune observation.

Le projet présenté tient compte de l'avis du Conseil d'Etat dans la plus large mesure.

En ce qui concerne toutefois les articles suivants, les avis du Conseil d'Etat n'ont pu être suivis :

Article 19. 1. Des travaux préparatoires à la Directive 74/561/CEE modifiée, il résulte que le montant exigible en matière de capacité financière, pouvait être supérieur à celui fixé par la directive précitée.

Dans l'article 3.3 c) de la directive en cause, les mots « au moins égale » sont suffisamment explicites et permettent dès lors aux Etats membres d'exiger un cautionnement plus élevé que le montant fixé par la directive.

2. En retenant l'attestation de cautionnement solidaire émanant d'un organisme financier comme mode de preuve de la capacité financière, il a été fait usage de la faculté offerte par le dernier alinéa du point d) de l'article 3.3 de la directive précitée; cet alinéa dispose que les Etats membres peuvent accepter à titre de preuve de la capacité financière, la garantie bancaire ou tout autre moyen similaire.

Par ailleurs, la Commission des Communautés européennes n'a émis aucune observation sur les 2 points susvisés.

Article 25. Compte tenu du fait qu'au 1er novembre 1987, il existait 3 types de détenteurs de licences de transport — 1° les titulaires de certificats de transport, exclusivement; 2° les titulaires d'autorisations générales de transport national, exclusivement; 3° les titulaires de certificats de transport et d'autorisations générales de transport national, simultanément —, la double conjonction « et/ou » a été maintenue afin d'éviter toute contestation.

Met het nieuwe koninklijk besluit wordt een drievoudig doel nagestreefd :

1° de fusie van verschillende besluiten die momenteel bestaan inzake de Belgische reglementering van het bezoldigd goederenvervoer over de weg. Het ontwerp van nieuw koninklijk besluit is hiertoe een eerste aanzet;

2° een verbetering doorvoeren van verschillende onnauwkeurigheden, vergetelheden en zelfs fouten die in de twee bovengenoemde besluiten te vinden zijn en die uit de ervaring van de jongste jaren zijn gebleken;

3° een aanpassing van de huidige reglementering aan de bepalingen van de Richtlijn 89/438/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 juni 1989 die wijzigingen aanbrengt aan de Richtlijn 74/561/EEG van de Raad van 12 november 1974 enerzijds en aan de Richtlijn 77/796/EEG van de Raad van 12 december 1977 anderzijds. De wijzigingen slaan voornamelijk op een verstrenging van de voorwaarden van toegang tot het beroep met name de vakbekwaamheid, de financiële draagkracht en vooral de betrouwbaarheid.

Behalve de bovengenoemde drie oogmerken beoogt het ontwerp van koninklijk besluit nog volgende twee essentiële wijzigingen :

4° de afschaffing van de mogelijkheid tot het verwerven van een getuigschrift van vakbekwaamheid uitsluitend geldig voor nationaal vervoer. Deze hervorming houdt in dat voortaan alle kandidaten de cursussen zullen moeten volgen die zowel slaan op de nationale als op de internationale vakken en zullen moeten slagen voor het examen dat op het geheel van de vakken slaat. Deze maatregel, die o.m. ook reeds in Frankrijk toegepast wordt, zal ongetwijfeld het niveau van de Belgische vervoerders verhogen en hen beter wapenen met het oog op de Europese eenheidsmarkt op 1 januari 1993;

5° inzake financiële draagkracht bestond tot nog toe de mogelijkheid voor de vervoerder om zich in orde te stellen door het storten van het vereiste bedrag bij de Deposito- en Consignatiekas. Voorgesteld wordt die mogelijkheid af te schaffen zodat enkel nog de hoofdelijke borgtocht gesteld door een financiële instelling overblijft.

Zoals voorgeschreven werden de Gewestexecutieven betrokken bij de opstelling van de tekst. Bovendien werd de tekst voor advies voorgelegd aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen, aan de Ministerraad en aan de Raad van State.

De Executieven en de eerste twee instanties hebben geen enkele opmerking gemaakt.

Het voorgelegde ontwerp houdt in de ruimste mate rekening met het advies van de Raad van State.

Wat evenwel de volgende artikelen betreft, kon het advies van de Raad van State niet worden gevolgd :

Artikel 19. 1. Uit de voorbereidende werkzaamheden die hebben geleid tot de wijziging van de Richtlijn 74/561/EEG, volgt dat het bedrag dat inzake financiële draagkracht wordt gevraagd hoger kon zijn dan het bedrag dat in bovengenoemde richtlijn werd bepaald.

De woorden « ten minste gelijk » van artikel 3.3 c) van deze richtlijn, zijn voldoende duidelijk en maken het de lid-Staten dus mogelijk een borgtocht te eisen die hoger is dan het bedrag dat wordt bepaald in de richtlijn.

2. Door de aanneming van het bewijs van hoofdelijke borgtocht van een financiële instelling als bewijsmiddel van de financiële draagkracht, werd gebruik gemaakt van de mogelijkheid die wordt geboden in de laatste alinea van punt d) van artikel 3.3 van bovengenoemde richtlijn; deze alinea bepaalt dat de lid-Staten de bankgarantie of enig ander soortgelijk middel mogen aanvaarden als bewijs van de financiële draagkracht.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft overigens geen enkele opmerking gemaakt over bovenbedoelde punten.

Artikel 25. Rekening houdend met het feit dat er op 1 november 1987 drie soorten houders van vervoermachtigingen waren — 1° houders van uitsluitend vervoerbewijzen; 2° houders van uitsluitend algemene vergunningen voor nationaal vervoer; 3° houders van gelijktijdig vervoerbewijzen en algemene vergunningen voor nationaal vervoer —, werd het dubbele voegwoord « en/of » behouden om elke betwisting te voorkomen.

Article 26. L'avis du Conseil d'Etat a été suivi mais il s'est avéré utile de préciser le texte afin d'éviter toute ambiguïté.

J'ai l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
le très respectueux
et très fidèle serviteur,

Le Ministre des Communications,

J.-L. DEHAENE

18 MARS 1991. — Arrêté royal fixant les conditions d'accès à la profession de transporteur de marchandises par route, dans le domaine des transports nationaux et internationaux

BAUDOUIIN, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la Directive 74/561/CEE du Conseil des Communautés européennes du 12 novembre 1974 concernant l'accès à la profession de transporteur de marchandises par route dans le domaine des transports nationaux et internationaux, modifiée par les Directives du Conseil 80/1178/CEE du 4 décembre 1980, 85/578/CEE du 20 décembre 1985 et 89/438/CEE du 21 juin 1989;

Vu la Directive 77/796/CEE du Conseil des Communautés européennes du 12 décembre 1977 visant à la reconnaissance mutuelle des diplômes, certificats et autres titres de transporteur de marchandises et de transporteur de personnes par route et comportant des mesures destinées à favoriser l'exercice effectif de la liberté d'établissement de ces transporteurs, modifiée par les Directives du Conseil 80/1180/CEE du 4 décembre 1980 et 89/438/CEE du 21 juin 1989;

Vu la loi du 18 février 1969 relative aux mesures d'exécution des traités et actes internationaux en matière de transport par route, par chemin de fer ou par voie navigable, notamment l'article 1er, modifié par les lois du 21 juin 1985 et du 28 juillet 1987, et l'article 3;

Considérant que les Exécutifs ont été associés conformément aux dispositions de l'article 6, § 4, 3° de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, modifiée par la loi du 8 août 1988;

Vu l'avis de la Commission des Communautés européennes;

Vu l'avis du Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Ministre des Communications et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

CHAPITRE 1er. — Généralités

Article 1er. Pour l'application du présent arrêté :

1° le terme « profession de transporteur de marchandises par route » désigne l'activité de toute entreprise qui, soit au moyen d'un véhicule isolé, soit au moyen d'un train de véhicules, effectue le transport rémunéré de marchandises par route;

2° le terme « entreprise » désigne toute personne physique, toute personne morale avec ou sans but lucratif, toute association de personnes sans personnalité juridique et avec ou sans but lucratif ainsi que tout organisme relevant de l'autorité publique, qu'il soit doté d'une personnalité juridique propre ou qu'il dépende d'une autorité ayant la personnalité juridique;

3° le terme « marchandise » désigne toute chose faisant ou non l'objet d'un commerce;

4° le terme « Ministre » désigne le ministre qui a dans ses attributions, les conditions d'accès à la profession de transporteur de marchandises par route, dans le domaine des transports nationaux et internationaux.

Art. 2. Toute entreprise qui désire accéder à la profession de transporteur de marchandises par route ou qui exerce cette profession doit satisfaire aux conditions d'honorabilité, de capacité professionnelle et de capacité financière, fixées par le présent arrêté.

Artikel 26. Het advies van de Raad van State werd gevolgd maar het leek nuttig de tekst te verduidelijken ten einde elke dubbelzinnigheid te voorkomen.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaar,

De Minister van Verkeerswezen,

J.-L. DEHAENE

18 MAART 1991. — Koninklijk besluit tot vaststelling van de voorwaarden inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de Richtlijn 74/561/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 november 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg, gewijzigd bij de Richtlijnen van de Raad 80/1178/EEG van 4 december 1980, 85/578/EEG van 20 december 1985 en 89/438/EEG van 21 juni 1989;

Gelet op de Richtlijn 77/796/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 december 1977 inzake de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels van ondernemer van goederenvervoer over de weg en ondernemer van personenvervoer over de weg en houdende maatregelen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vrije vestiging van de vervoerondernemers, gewijzigd bij de Richtlijnen van de Raad 80/1180/EEG van 4 december 1980 en 89/438/EEG van 21 juni 1989;

Gelet op de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg, inzonderheid op artikel 1, gewijzigd bij de wetten van 21 juni 1985 en 28 juli 1987, en op artikel 3;

Overwegende dat de Executieven betrokken werden overeenkomstig de bepalingen van artikel 6, § 4, 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988;

Gelet op het advies van de Commissie van de Europese Gemeenschappen;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeerswezen en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK I. — Algemene bepalingen

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder :

1° « beroep van ondernemer van goederenvervoer over de weg », de activiteit van iedere onderneming die tegen vergoeding met een afzonderlijk voertuig of een sleep goederen over de weg vervoert;

2° « onderneming », elke natuurlijke persoon, elke rechtspersoon met of zonder winst oogmerk, elke vereniging van personen zonder rechtspersoonlijkheid en met of zonder winst oogmerk, alsmede elk onder de overheid ressorterend lichaam, ongeacht of het een eigen rechtspersoonlijkheid bezit of afhankelijk is van een autoriteit met rechtspersoonlijkheid;

3° « goederen », elke zaak die al of niet het voorwerp uitmaakt van een handel;

4° « Minister » : de minister die de voorwaarden inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg in zijn bevoegdheid heeft.

Art. 2. Elke onderneming die het beroep van ondernemer van goederenvervoer over de weg wenst uit te oefenen of dat beroep uitoefent, moet voldoen aan de bij dit besluit gestelde voorwaarden inzake betrouwbaarheid, vakbekwaamheid en financiële draagkracht.

Art. 3. L'article 2 du présent arrêté n'est pas applicable :

1° aux entreprises qui effectuent exclusivement des transports rémunérés de marchandises hors de la voie publique;

2° aux entreprises qui effectuent exclusivement des transports rémunérés de marchandises par route visés à l'article 3, § 3 de l'arrêté royal du 9 septembre 1967 portant le règlement général relatif au transport rémunéré de choses par véhicules automobiles.

Art. 4. § 1er. Les certificats de transport, les autorisations générales de transport national et les autorisations générales de transport international peuvent être refusés par le Ministre, lorsque l'entreprise requérante ne satisfait pas à la condition d'honorabilité prévue par l'article 2.

Sans préjudice des dispositions de l'alinéa 3, ces certificats et ces autorisations de transport peuvent être retirés par le Ministre, lorsque l'entreprise titulaire ne satisfait plus à la condition d'honorabilité prévue par l'article 2.

La décision de retrait visée à l'alinéa 2 fixe un délai de six mois au maximum, pour permettre le recrutement d'un remplaçant, pour autant que la ou les condamnations qui justifient cette décision n'aient pas été prononcées à charge de la personne physique qui exerce la profession de transporteur de marchandises par route.

§ 2. Les certificats de transport, les autorisations générales de transport national et les autorisations générales de transport international sont refusés par le Ministre ou par son délégué, lorsque l'entreprise requérante ne satisfait pas à la condition de capacité professionnelle prévue par l'article 2.

Sans préjudice des dispositions de l'article 9, §§ 2 et 3, ces certificats et ces autorisations de transport sont retirés par le Ministre ou par son délégué, lorsque l'entreprise titulaire ne satisfait plus à la condition de capacité professionnelle prévue par l'article 2.

§ 3. Les certificats de transport, les autorisations générales de transport national et les autorisations générales de transport international sont refusés par le Ministre ou par son délégué, lorsque l'entreprise requérante ne satisfait pas à la condition de capacité financière prévue par l'article 2.

Sans préjudice des dispositions de l'article 24, ces certificats et ces autorisations de transport sont retirés ou limités au nombre pour lequel le cautionnement demeure suffisant, par le Ministre ou par son délégué, lorsque l'entreprise titulaire ne satisfait plus à la condition de capacité financière prévue par l'article 2.

§ 4. Toute décision de refus ou de retrait doit être motivée et notifiée par lettre recommandée à la poste.

CHAPITRE II. — Honorabilité

Art. 5. § 1er. Si l'entreprise établie en Belgique est une personne physique, elle satisfait à la condition d'honorabilité lorsque ni cette personne physique, ni celles éventuellement désignées pour diriger effectivement et en permanence l'activité de transport de l'entreprise :

1° n'ont encouru, en Belgique ou à l'étranger, pendant les cinq dernières années, une condamnation pénale, coulée en force de chose jugée, ayant entraîné une peine effective d'emprisonnement principal de trois mois ou plus, exception faite du cas d'une condamnation sur base de l'article 418 du Code pénal;

2° n'ont encouru, en Belgique ou à l'étranger, pendant les cinq dernières années, des condamnations pénales coulées en force de chose jugée, ayant entraîné une peine effective d'emprisonnement principal de trois mois ou plus ou une amende de 30 000 francs ou plus, pour trois infractions ou plus aux prescriptions relatives :

- a) au transport rémunéré de marchandises par route;
- b) aux conditions de rémunération et de travail en vigueur au sein de la profession de transporteur de marchandises par route;
- c) aux temps de conduite et de repos des conducteurs;
- d) aux masses et dimensions des véhicules utilitaires et à la sécurité de ces véhicules;
- e) à la sécurité routière.

Pour l'application des dispositions visées à l'alinéa 1er, il n'est pas tenu compte :

1° des condamnations assorties d'un sursis à l'exécution de la totalité des peines;

Art. 3. Artikel 2 van dit besluit is niet van toepassing op :

1° de ondernemingen die uitsluitend buiten de openbare weg vervoer van goederen tegen vergoeding verrichten;

2° de ondernemingen die over de weg uitsluitend vervoer van goederen tegen vergoeding verrichten als bedoeld in artikel 3, § 3 van het koninklijk besluit van 9 september 1967 houdende algemeen reglement betreffende het vervoer van zaken met motorvoertuigen tegen vergoeding.

Art. 4. § 1. De vervoerbewijzen, de algemene vergunningen voor nationaal vervoer en de algemene vergunningen voor internationaal vervoer kunnen door de Minister worden geweigerd, wanneer de onderneming niet aan de in artikel 2 bepaalde voorwaarde van betrouwbaarheid voldoet.

Onverminderd het bepaalde in lid 3 kunnen deze vervoerbewijzen en vervoervergunningen door de Minister worden ingetrokken wanneer de onderneming niet meer aan de in artikel 2 bepaalde voorwaarde van betrouwbaarheid voldoet.

De in lid 2 bedoelde beslissing tot intrekking bepaalt een termijn van maximum zes maanden voor de aanwerving van een plaatsvervanger, voor zover de veroordeling die deze beslissing rechtvaardigt, niet werd uitgesproken ten laste van de natuurlijke persoon die het beroep van ondernemer van goederenvervoer over de weg uitoefent.

§ 2. De vervoerbewijzen, de algemene vergunningen voor nationaal vervoer en de algemene vergunningen voor internationaal vervoer worden door de Minister of zijn gemachtigde geweigerd, wanneer de onderneming niet aan de in artikel 2 bepaalde voorwaarde van vakbekwaamheid voldoet.

Onverminderd het bepaalde in artikel 9, §§ 2 en 3, worden deze vervoerbewijzen en vervoervergunningen door de Minister of zijn gemachtigde ingetrokken, wanneer de onderneming niet meer aan de in artikel 2 bepaalde voorwaarde van vakbekwaamheid voldoet.

§ 3. De vervoerbewijzen, de algemene vergunningen voor nationaal vervoer, en de algemene vergunningen voor internationaal vervoer worden door de Minister of zijn gemachtigde geweigerd, wanneer de onderneming niet aan de in artikel 2 bepaalde voorwaarde van financiële draagkracht voldoet.

Onverminderd het bepaalde in artikel 24, worden deze vervoerbewijzen en vervoervergunningen door de Minister of zijn gemachtigde ingetrokken of beperkt tot het aantal waarvoor de borgtocht nog voldoende is, wanneer de onderneming niet meer aan de in artikel 2 bepaalde voorwaarde van financiële draagkracht voldoet.

§ 4. Elke beslissing tot weigering of tot intrekking moet worden gemotiveerd en met een ter post aangetekende brief betekend worden.

HOOFDSTUK II. — Betrouwbaarheid

Art. 5. § 1. Indien de in België gevestigde onderneming een natuurlijke persoon is, voldoet zij aan de voorwaarde van betrouwbaarheid wanneer noch deze natuurlijke persoon, noch de eventueel aangewezen personen om de vervoerwerkzaamheden van de onderneming permanent en daadwerkelijk te leiden :

1° in België of in het buitenland gedurende de jongste vijf jaar een strafveroordeling tot drie of meer maanden effectieve hoofdgevangenisstraf hebben opgelopen, die in kracht van gewijsde is gegaan, het geval van een veroordeling op grond van artikel 418 van het Strafwetboek uitgezonderd;

2° in België of in het buitenland gedurende de jongste vijf jaar strafveroordelingen tot drie of meer maanden effectieve hoofdgevangenisstraf of tot 30 000 frank of meer geldboete hebben opgelopen, die in kracht van gewijsde zijn gegaan, wegens drie of meer overtreedingen van de voorschriften inzake :

- a) het bezoldigd vervoer van goederen over de weg;
- b) de in het beroep van ondernemer van goederenvervoer over de weg geldende loon- en arbeidsvoorwaarden;
- c) de rij- en rusttijden voor de bestuurders;
- d) de massa's en afmetingen van de bedrijfsvoertuigen en de veiligheid van deze voertuigen;
- e) de verkeersveiligheid.

Voor de toepassing van de in lid 1 bedoelde bepalingen wordt geen rekening gehouden met :

1° de veroordelingen met uitstel van de tenuitvoerlegging van het geheel van de straffen;

2° des condamnations pour lesquelles l'intéressé a obtenu sa réhabilitation.

§ 2. Si l'entreprise établie en Belgique n'est pas une personne physique, elle satisfait à la condition d'honorabilité lorsqu'aucune des personnes chargées de la gestion journalière de l'entreprise et lorsqu'aucune des personnes désignées pour diriger effectivement et en permanence l'activité de transport de l'entreprise n'a fait l'objet de condamnations visées au § 1er.

Art. 6. § 1er. L'honorabilité est attestée par un certificat de bonnes conduite, vie et mœurs, destiné à une administration publique et n'ayant pas plus de trois mois de date.

§ 2. Si le pays d'origine ou de provenance de l'intéressé ne délivre pas le document visé au § 1er, l'honorabilité peut être attestée :

1° au moyen d'un extrait du casier judiciaire, délivré par l'autorité judiciaire ou administrative compétente du pays d'origine ou de provenance de l'intéressé;

2° à défaut, au moyen d'un document équivalent, délivré par l'autorité visée au 1°;

3° à défaut des documents susvisés, au moyen d'une attestation délivrée par l'autorité visée au 1°, certifiant que l'intéressé n'a pas fait l'objet de condamnations visées à l'article 5, § 1er;

4° à défaut des documents susvisés, au moyen d'une attestation de l'autorité visée au 1° ou d'un notaire du pays d'origine ou de provenance, certifiant que l'intéressé a déclaré solennellement et sous serment qu'il n'a pas fait l'objet de condamnations visées à l'article 5, § 1er.

Les documents visés à l'alinéa 1er, doivent avoir été délivrés moins de trois mois avant leur présentation.

CHAPITRE III. — Capacité professionnelle

Art. 7. § 1er. Si l'entreprise est une personne physique, elle satisfait à la condition de capacité professionnelle lorsque soit cette personne physique, soit une autre personne désignée par elle et qui dirige effectivement et en permanence l'activité de transport de l'entreprise, est titulaire d'un des certificats ou de l'attestation de capacité professionnelle visés à l'article 10.

§ 2. Si l'entreprise n'est pas une personne physique, elle satisfait à la condition de capacité professionnelle lorsqu'une des personnes qui dirigent effectivement et en permanence l'activité de transport de l'entreprise, est titulaire d'un des certificats ou de l'attestation de capacité professionnelle visés à l'article 10.

Art. 8. Le titulaire d'un ou de plusieurs des certificats ou des attestations de capacité professionnelle visés à l'article 10 ne peut faire valoir son certificat, son attestation, ses certificats ou ses attestations, que dans une seule entreprise à la fois.

Art. 9. § 1er. Lorsqu'une des personnes désignées pour diriger effectivement et en permanence l'activité de transport d'une entreprise décède, devient incapable physiquement ou légalement d'exercer ses fonctions ou quitte l'entreprise, celle-ci doit signaler cet événement, dans le mois, au Ministre ou à son délégué.

§ 2. En cas de décès ou d'incapacité physique ou légale du titulaire d'un certificat ou d'une attestation de capacité professionnelle, l'entreprise dispose d'un délai d'un an au maximum à dater de cet événement, pour permettre la désignation d'un remplaçant.

Le Ministre peut toutefois autoriser une personne âgée de cinquante ans au moins qui n'est pas titulaire d'un certificat ou d'une attestation de capacité professionnelle mais qui possède une expérience pratique d'au moins trois ans dans la gestion journalière de l'entreprise où s'est produit, il y a un an au maximum, un des événements visés à l'alinéa 1er, à poursuivre l'activité de transport qu'exerçait cette entreprise.

§ 3. Lorsque le titulaire d'un certificat ou d'une attestation de capacité professionnelle quitte l'entreprise en d'autres circonstances que celles visées au § 2, alinéa 1er, le Ministre ou son délégué fixe un délai de six mois au maximum à dater de cet événement, pour permettre le recrutement d'un remplaçant.

2° de verdicten waarvoor de betrokkene eeerherstel heeft gekregen.

§ 2. Indien de in België gevestigde onderneming geen natuurlijke persoon is, voldoet zij aan de voorwaarde van betrouwbaarheid wanneer geen enkele van de personen belast met het dagelijks bestuur van de onderneming, en geen enkele van de personen aangewezen om de vervoerwerkzaamheden van de onderneming permanent en daadwerkelijk te leiden, veroordelingen hebben opgelopen als bedoeld in § 1.

Art. 6. § 1. De betrouwbaarheid wordt aangetoond met een bewijs van goed zedelijk gedrag, bestemd voor een openbaar bestuur en niet ouder dan drie maanden.

§ 2. Indien het in § 1 bedoelde document niet wordt afgegeven door het land van oorsprong of herkomst van de betrokkene kan de betrouwbaarheid worden aangetoond :

1° met een uittreksel uit het strafregister, afgegeven door de bevoegde rechterlijke en overheidsinstanties van het land van oorsprong of herkomst van de betrokkene;

2° bij gebreke hiervan, met een gelijkwaardig document, afgegeven door de in 1° bedoelde overheid;

3° bij gebreke van voornoemde documenten, met een bewijs van de in 1° bedoelde overheid waarin wordt bevestigd dat de betrokkene geen van de in artikel 5, § 1 bedoelde veroordelingen heeft opgelopen;

4° bij gebreke van voornoemde documenten, met een bewijs van de in 1° bedoelde overheid of van een notaris van het land van oorsprong of herkomst, waarin wordt bevestigd dat de betrokkene plichtig en onder ede heeft verklaard dat hij geen van de in artikel 5, § 1 bedoelde veroordelingen heeft opgelopen.

De in lid 1 bedoelde documenten moeten minder dan drie maanden vóór hun overlegging zijn afgegeven.

HOOFDSTUK III. — Vakbekwaamheid

Art. 7. § 1. Indien de onderneming een natuurlijke persoon is, voldoet zij aan de voorwaarde van vakbekwaamheid wanneer deze natuurlijke persoon of een andere door hem aangewezen persoon, die de vervoerwerkzaamheden van de onderneming permanent en daadwerkelijk leidt, houder is van een van de in artikel 10 bedoelde getuigschriften of van het eveneens in dat artikel bedoelde bewijs van vakbekwaamheid.

§ 2. Indien de onderneming geen natuurlijke persoon is, voldoet zij aan de voorwaarde van vakbekwaamheid, wanneer één van de personen die de vervoerwerkzaamheden van de onderneming permanent en daadwerkelijk leiden houder is van een van de in artikel 10 bedoelde getuigschriften of van het eveneens in dat artikel bedoelde bewijs van vakbekwaamheid.

Art. 8. De houder van een of meer getuigschriften of bewijzen van vakbekwaamheid als bedoeld in artikel 10, kan zijn getuigschrift, zijn bewijs, zijn getuigschriften of zijn bewijzen slechts in één enkele onderneming tegelijk doen gelden.

Art. 9. § 1. Wanneer een van de personen aangewezen om de vervoerwerkzaamheden van de onderneming permanent en daadwerkelijk te leiden, overlijdt, of lichamelijk of wettelijk onbekwaam wordt om zijn functie uit te oefenen of de onderneming verlaat, moet de onderneming deze gebeurtenis binnen de maand aan de Minister of aan zijn gemachtigde melden.

§ 2. In geval van overlijden of lichamelijke of wettelijke onbekwaamheid van de houder van een getuigschrift of van een bewijs van vakbekwaamheid, beschikt de onderneming over een termijn van maximum één jaar vanaf deze gebeurtenis om in de aanstelling van een plaatsvervanger te voorzien.

De Minister kan evenwel toestaan dat een persoon van minimum vijftig jaar oud die geen houder is van een getuigschrift of van een bewijs van vakbekwaamheid, maar die over een praktische ervaring beschikt van ten minste drie jaar in het dagelijks bestuur van de onderneming waarin zich, sedert maximum een jaar, een van de gebeurtenissen als bedoeld in lid 1 heeft voorgedaan, de vervoeractiviteit verder zet die deze onderneming uitoefende.

§ 3. Wanneer de houder van een getuigschrift of van een bewijs van vakbekwaamheid de onderneming verlaat in andere omstandigheden dan deze bedoeld in § 2, lid 1, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde een termijn van maximum zes maanden vanaf deze gebeurtenis om in de aanwerving van een plaatsvervanger te voorzien.

Art. 10. La capacité professionnelle est attestée :

1° soit par un certificat de capacité professionnelle au transport national et international de marchandises par route, délivré conformément aux dispositions de l'article 13 du présent arrêté;

2° soit par un certificat de capacité professionnelle au transport national de marchandises par route, délivré par application de l'arrêté royal du 5 septembre 1978 fixant les conditions d'accès à la profession de transporteur de marchandises par route dans le domaine des transports nationaux et internationaux;

3° soit par un certificat de capacité professionnelle au transport international de marchandises par route, délivré par application de l'arrêté royal du 5 septembre 1978 visé au 2° du présent article;

4° soit par un certificat de compétence professionnelle au transport international, délivré par application de l'arrêté ministériel du 7 mars 1967 fixant les conditions de compétence professionnelle exigées pour la délivrance d'une autorisation générale de transport international et modifiant l'arrêté ministériel du 23 septembre 1960 pris en exécution de l'arrêté royal du 22 septembre 1960, portant règlement général relatif au transport rémunéré de choses par véhicules automobiles;

5° soit par un certificat de compétence professionnelle au transport international valable uniquement pour effectuer le transport entre la Belgique et les Pays-Bas et inversement, délivré conformément aux dispositions de l'article 26bis de l'arrêté ministériel du 7 mars 1967 visé au 4° du présent article;

6° soit par une attestation de capacité professionnelle délivrée par l'autorité ou l'instance désignée à cet effet par chaque autre Etat membre de la Communauté européenne et dont il ressort :

a) que l'intéressé possède la compétence requise dans les matières visées dans l'annexe à la Directive 74/561/CEE du Conseil des Communautés européennes du 12 novembre 1974 concernant l'accès à la profession de transporteur de marchandises par route dans le domaine des transports nationaux et internationaux, modifiée par la Directive 89/438/CEE;

b) que la compétence constatée dans le cadre d'un examen ou que la dispense accordée conformément aux dispositions de la Directive 74/561/CEE citée au a), habilite l'intéressé à faire valoir sa capacité professionnelle soit dans une entreprise effectuant uniquement des transports nationaux, soit dans une entreprise effectuant des transports internationaux.

Art. 11. Le Ministre détermine le modèle du certificat de capacité professionnelle visé à l'article 10, 1°.

Art. 12. § 1er. Le certificat de capacité professionnelle au transport national et international visé à l'article 10, 1°, le certificat de capacité professionnelle au transport international visé à l'article 10, 3° ainsi que le certificat de compétence professionnelle au transport international visé à l'article 10, 4° sont valables pour l'obtention de certificats de transport, d'autorisations générales de transport national et d'autorisations générales de transports internationaux.

§ 2. Le certificat de capacité professionnelle au transport national visé à l'article 10, 2° est valable exclusivement pour l'obtention de certificats de transport et d'autorisations générales de transport national.

§ 3. Le certificat de compétence professionnelle au transport international visé à l'article 10, 5° est valable pour l'obtention de certificats de transport, d'autorisations générales de transport national et d'autorisations générales de transport international valables uniquement pour effectuer le transport entre la Belgique et les Pays-Bas et inversement.

§ 4. L'attestation visée à l'article 10, 6° est valable :

1° soit pour l'obtention de certificats de transport, d'autorisations générales de transport national et d'autorisations générales de transport international, si ladite attestation stipule notamment que l'intéressé est habilité à faire valoir sa capacité professionnelle dans une entreprise effectuant des transports internationaux;

2° soit exclusivement pour l'obtention de certificats de transport et d'autorisations générales de transport national, si ladite attestation stipule notamment que l'intéressé est habilité à faire valoir sa capacité professionnelle dans une entreprise effectuant uniquement des transports nationaux.

Art. 10. De vakbekwaamheid wordt aangetoond :

1° ofwel met een getuigschrift van vakbekwaamheid voor nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg, afgegeven overeenkomstig de bepalingen van artikel 13 van dit besluit;

2° ofwel met een getuigschrift van vakbekwaamheid voor nationaal goederenvervoer over de weg, afgegeven bij toepassing van het koninklijk besluit van 5 september 1978 tot vaststelling van de voorwaarden inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg;

3° ofwel met een getuigschrift van vakbekwaamheid voor internationaal goederenvervoer over de weg, afgegeven bij toepassing van het in 2° van dit artikel bedoelde koninklijk besluit van 5 september 1978;

4° ofwel met een getuigschrift van vakbekwaamheid voor internationaal vervoer, afgegeven bij toepassing van het ministerieel besluit van 7 maart 1967 houdende bepaling van de inzake vakbekwaamheid gestelde eisen voor de afgifte van een algemene vergunning voor internationaal vervoer en tot wijziging van het ministerieel besluit van 23 september 1960 genomen ter uitvoering van het koninklijk besluit van 22 september 1960, houdende algemeen reglement betreffende het vervoer van zaken met motorvoertuigen tegen vergoeding;

5° ofwel met een getuigschrift van vakbekwaamheid voor internationaal vervoer dat enkel geldig is voor het vervoer tussen België en Nederland en omgekeerd en dat werd afgegeven overeenkomstig de bepalingen van artikel 26bis van het in 4° van dit artikel bedoelde ministerieel besluit van 7 maart 1967;

6° ofwel met een bewijs van vakbekwaamheid afgegeven door de hiertoe door elke andere lid-Staat van de Europese Gemeenschap aangewezen autoriteit of instantie en waaruit blijkt :

a) dat de belanghebbende de vereiste bekwaamheid bezit in de onderwerpen aangegeven in de bijlage bij de Richtlijn 74/561/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 november 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg, gewijzigd bij de Richtlijn 89/438/EEG;

b) dat de bekwaamheid vastgesteld aan de hand van een examen of de vrijstelling toegekend overeenkomstig de bepalingen van de in a) genoemde Richtlijn 74/561/EEG, de belanghebbende ertoe machtigt zijn vakbekwaamheid te doen gelden hetzij in een onderneming die uitsluitend nationaal vervoer verricht, hetzij in een onderneming die internationaal vervoer verricht.

Art. 11. De Minister bepaalt het model van het in artikel 10, 1° bedoelde getuigschrift van vakbekwaamheid.

Art. 12. § 1. Het in artikel 10, 1° bedoelde getuigschrift van vakbekwaamheid voor nationaal en internationaal vervoer, het in artikel 10, 3° bedoelde getuigschrift van vakbekwaamheid voor internationaal vervoer alsmede het in artikel 10, 4° bedoelde getuigschrift van vakbekwaamheid voor internationaal vervoer zijn geldig voor het verkrijgen van vervoerbewijzen, algemene vergunningen voor nationaal vervoer en algemene vergunningen voor internationaal vervoer.

§ 2. Het in artikel 10, 2° bedoelde getuigschrift van vakbekwaamheid voor nationaal vervoer is alleen geldig voor het verkrijgen van vervoerbewijzen en algemene vergunningen voor nationaal vervoer

§ 3. Het in artikel 10, 5° bedoelde getuigschrift van vakbekwaamheid voor internationaal vervoer is geldig voor het verkrijgen van vervoerbewijzen, algemene vergunningen voor nationaal vervoer en algemene vergunningen voor internationaal vervoer die enkel geldig zijn voor het vervoer tussen België en Nederland en omgekeerd.

§ 4. Het in artikel 10, 6° bedoelde bewijs is geldig voor :

1° ofwel het verkrijgen van vervoerbewijzen, algemene vergunningen voor nationaal vervoer en algemene vergunningen voor internationaal vervoer, indien het bovengenoemde bewijs inzonderheid bepaalt dat de betrokkene gemachtigd is om zijn vakbekwaamheid te doen gelden in een onderneming die internationaal vervoer verricht;

2° ofwel uitsluitend het verkrijgen van vervoerbewijzen en algemene vergunningen voor nationaal vervoer indien het bovengenoemde bewijs inzonderheid bepaalt dat de betrokkene gemachtigd is om zijn vakbekwaamheid te doen gelden in een onderneming die uitsluitend nationaal vervoer verricht.

Art. 13. § 1er. Sans préjudice des dispositions de l'article 14, le certificat de capacité professionnelle visé à l'article 10, 1° est délivré par le Ministre ou par son délégué, à toute personne physique qui :

1° a d'abord suivi les cours organisés, conformément aux dispositions du présent arrêté, par le Ministre ou par les organismes qu'il a agréés à cet effet;

2° a ensuite réussi les examens organisés, conformément aux dispositions du présent arrêté, par un jury d'examen constitué par le Ministre.

§ 2. Le Ministre établit la liste des matières faisant l'objet des cours et des examens visés au § 1er. Cette liste comprend au moins les matières prévues au point B de l'annexe à la Directive 74/561/CEE du Conseil des Communautés européennes du 12 novembre 1974 concernant l'accès à la profession de transporteur de marchandises par route dans le domaine des transports nationaux et internationaux, modifiée par la Directive 89/438/CEE du Conseil du 21 juin 1989.

Art. 14. § 1er. Sont dispensés des obligations visées à l'article 13, § 1er, en ce qui concerne les matières ayant trait exclusivement au transport national, les titulaires des certificats de capacité professionnelle visés à l'article 10, 2° et 5° et les titulaires de l'attestation de capacité professionnelle visée à l'article 10, 6°, lorsque ladite attestation stipule que l'intéressé est habilité à faire valoir sa capacité professionnelle dans une entreprise effectuant uniquement des transports nationaux.

§ 2. Le Ministre établit la liste des matières faisant l'objet des cours et des examens visés au § 1er.

Art. 15. Le Ministre fixe les modalités d'organisation des cours visés à l'article 13, § 1er, 1° et notamment les conditions de participation à ces cours.

Art. 16. § 1er. L'examen visé à l'article 13, § 1er, 2° consiste en une épreuve écrite.

§ 2. Le Ministre peut décider :

1° que cette épreuve écrite porte sur la totalité ou sur une partie des matières visées à l'article 13, § 2;

2° que certaines matières, déterminées par tirage au sort parmi celles qui, le cas échéant, n'ont pas fait l'objet de l'épreuve écrite, font l'objet d'une épreuve orale.

Art. 17. Le Ministre fixe les modalités d'organisation des examens visés à l'article 13, § 1er, 2° et notamment :

1° la composition, les attributions et le fonctionnement du jury d'examen;

2° la fréquence des sessions d'examen;

3° les modalités relatives à la préparation des examens et les conditions de participation à ces examens;

4° les règles de discipline lors des séances d'examen;

5° les règles relatives à la correction des épreuves et à l'attribution des notes d'appréciation;

6° les règles relatives à la communication des résultats des examens et aux conditions de réussite de ces examens.

CHAPITRE IV. — Capacité financière

Art. 18. Une entreprise satisfait à la condition de capacité financière lorsqu'au moyen de l'attestation visée à l'article 19, elle peut justifier de la constitution d'un cautionnement solidaire d'au moins 250 000 francs par certificat de transport ou par autorisation générale de transport national, sans préjudice des dispositions de l'article 25.

Art. 19. La capacité financière est attestée par une attestation d'une banque, d'une banque d'épargne privée, d'une institution publique de crédit, d'une compagnie d'assurances ou d'une société de cautionnement collectif agréée par le Ministre des Finances pour les cautionnements des entrepreneurs, concessionnaires et adjudicataires de travaux d'utilité publique, attestation dont il ressort que l'organisme concerné s'est porté caution solidaire de l'entreprise pour le montant fixé, selon le cas, à l'article 18 ou à l'article 25.

Art. 13. § 1. Onverminderd het bepaalde in artikel 14 wordt het in artikel 10, 1° bedoelde getuigschrift van vakbekwaamheid afgegeven door de Minister of zijn gemachtigde aan elke natuurlijke persoon die :

1° vooreerst, overeenkomstig de bepalingen van dit besluit, de cursussen heeft gevolgd die worden georganiseerd door de Minister of door de instellingen hiertoe door hem erkend;

2° vervolgens, overeenkomstig de bepalingen van dit besluit, geslaagd is voor de examens georganiseerd door een door de Minister aangestelde examencommissie.

§ 2. De Minister stelt de lijst op van de onderwerpen voor de cursussen en de examens bedoeld in § 1. Deze lijst omvat ten minste de leerstof voorzien in punt B van de bijlage bij de Richtlijn 74/561/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 november 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg, gewijzigd bij de Richtlijn 89/438/EEG van de Raad van 21 juni 1989.

Art. 14. § 1. Worden van de verplichtingen bedoeld in artikel 13, § 1 vrijgesteld, wat betreft de onderwerpen die uitsluitend betrekking hebben op het nationaal vervoer, de houders van de getuigschriften van vakbekwaamheid bedoeld in artikel 10, 2° en 5° en de houders van het bewijs van vakbekwaamheid bedoeld in artikel 10, 6° indien dit bewijs bepaalt dat de belanghebbende gemachtigd is om zijn vakbekwaamheid te doen gelden in een onderneming die uitsluitend nationaal vervoer verricht.

§ 2. De Minister stelt de lijst op van de onderwerpen voor de cursussen en de examens bedoeld in § 1.

Art. 15. De Minister bepaalt de wijze waarop de cursussen bedoeld in artikel 13, § 1, 1° worden georganiseerd en inzonderheid de voorwaarden om aan deze cursussen te kunnen deelnemen.

Art. 16. § 1. Het examen bedoeld in artikel 13, § 1, 2° bestaat uit een schriftelijke proef.

§ 2. De Minister kan beslissen dat :

1° die schriftelijke proef betrekking heeft op het geheel of op een gedeelte van de onderwerpen bedoeld in artikel 13, § 2;

2° bepaalde onderwerpen uitgeloot onder die onderwerpen waarvoor in voorkomend geval geen schriftelijke proef werd afgelegd, het voorwerp uitmaken van een mondelinge proef.

Art. 17. De Minister bepaalt de wijze waarop de examens bedoeld in artikel 13, § 1, 2° worden georganiseerd en inzonderheid :

1° de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van de examencommissie;

2° de frequentie van de examenzittingen;

3° de wijze waarop de examens worden voorbereid en de deelnamevoorwaarden aan deze examens;

4° de tuchtregeling op het examen;

5° de regels betreffende de verbetering van de proeven en de toekenning van de beoordelingscijfers;

6° de regels betreffende de mededeling van de examenresultaten en de voorwaarden voor het slagen voor deze examens.

HOOFDSTUK IV. — Financiële draagkracht

Art. 18. Een onderneming voldoet aan de voorwaarde inzake financiële draagkracht wanneer zij door middel van het in artikel 19 bedoelde bewijs kan bewijzen een hoofdelijke borgtocht van ten minste 250 000 frank per vervoerbewijs of per algemene vergunning voor nationaal vervoer gesteld te hebben, onverminderd het bepaalde in artikel 25.

Art. 19. De financiële draagkracht wordt aangetoond met een bewijs van een bank, een private spaarbank, een openbare kredietinstelling, een verzekeringsmaatschappij of een vennootschap van gezamenlijke borgstelling aangenomen door de Minister van Financien voor de borgtochten van ondernemers, vergunninghouders en aannemers van werken van algemeen nut, waaruit blijkt dat de betrokken instelling zich hoofdelijk borg gesteld heeft voor de onderneming voor het bedrag dat, naargelang van het geval, in artikel 18 of artikel 25 wordt vastgesteld.

Art. 20. Le Ministre détermine le modèle des attestations relatives au montant initial du cautionnement solidaire constitué ainsi qu'aux augmentations et aux diminutions du montant de ce cautionnement.

Art. 21. Le cautionnement visé à l'article 18 est affecté dans sa totalité, à la garantie des dettes de l'entreprise, nées depuis la date d'établissement de l'attestation visée à l'article 19 pour autant que ces dettes résultent de l'exercice de la profession de transporteur de marchandises par route et que les activités exercées soient couvertes par un certificat de transport, une autorisation générale de transport national ou une autorisation générale de transport international.

Art. 22, § 1er. Seuls peuvent faire appel au cautionnement visé à l'article 18 :

1° les titulaires des créances visées à l'article 21, en produisant, par lettre recommandée à la poste et adressée à la caution solidaire visée à l'article 19, soit la reconnaissance expresse de l'entreprise relative à l'existence et à l'exigibilité de la créance invoquée, soit une décision judiciaire exécutoire en Belgique à charge de cette entreprise;

2° le Ministre ou son délégué, en produisant, par lettre recommandée à la poste et adressée à la caution solidaire visée à l'article 19, une attestation relative à l'existence et à l'exigibilité d'arriérés de redevance dus par l'entreprise, en vertu des dispositions réglementaires relatives au transport rémunéré de choses par véhicules automobiles.

§ 2. Dans tous les cas, y compris en cas de faillite, les appels au cautionnement seront traités en fonction de la date à laquelle ils sont parvenus à la caution solidaire.

Si plusieurs appels ont été reçus à la même date et si le montant du cautionnement est insuffisant, il sera procédé à un partage proportionnel entre les créanciers concernés.

Art. 23, § 1er. La caution solidaire, sans préjudice des dispositions du § 2, est libérée de ses obligations après un délai de trois mois à compter de la date à laquelle le Ministre ou son délégué a reçu de ladite caution solidaire, la lettre lui notifiant sa décision de se dégager totalement ou partiellement de ses obligations.

§ 2. Il peut encore être fait appel au cautionnement pendant les six mois qui suivent la date de la libération de la caution solidaire, pour autant que la créance soit née avant cette date.

§ 3. Lorsqu'avant l'expiration du délai de six mois visé au § 2, un créancier intente une action en justice contre l'entreprise et en fait notification à la caution solidaire, par lettre recommandée à la poste, ce délai est suspendu en faveur de ce créancier. Ce délai ne recommence à courir qu'au jour où la décision judiciaire définitive concernant cette affaire, est passée en force de chose jugée.

§ 4. Aucun appel ne pourra plus être valablement fait à l'égard de la caution qui s'est dégagée de ses obligations, à partir de la date à laquelle, le cas échéant, le Ministre ou son délégué a reçu d'une autre caution solidaire, une attestation signifiant que celle-ci reprend les obligations restantes de la caution qui s'est dégagée de ses obligations.

Art. 24, § 1er. En cas de prélèvement total ou partiel, opéré sur le cautionnement :

1° la caution solidaire notifie sans délai le prélèvement opéré, au Ministre ou à son délégué, par lettre recommandée à la poste;

2° le Ministre ou son délégué fait part à l'entreprise du prélèvement opéré;

3° l'entreprise est tenue de reconstituer ou de compléter le cautionnement dans un délai de trente jours à compter de la date d'envoi du faire-part visé au 2°.

§ 2. Au cas où la caution solidaire décide de se dégager, totalement ou partiellement, de ses obligations :

1° la caution solidaire notifie sa décision, au Ministre ou à son délégué, par lettre recommandée à la poste;

2° le Ministre ou son délégué fait part à l'entreprise de la décision de la caution solidaire;

3° l'entreprise est tenue de reconstituer ou de compléter le cautionnement dans un délai de trois mois à compter de la date d'envoi du faire-part visé au 2°.

Art. 20. De Minister bepaalt het model van de bewijzen met betrekking tot het aanvankelijk bedrag van de hoofdelijke borgtocht alsmede inzake de verhogingen en verminderingen van het bedrag van deze borgtocht.

Art. 21. De borgtocht bedoeld in artikel 18 dient in zijn geheel, tot waarborg van de schulden van de onderneming ontstaan vanaf de datum dat het in artikel 19 bedoeld bewijs werd opgemaakt voor zover die schulden voortspruiten uit de uitoefening van het beroep van ondernemer van goederenvervoer over de weg en voor zover de uitgeoefende werkzaamheden worden gedekt door een vervoerbewijs, een algemene vergunning voor nationaal vervoer of een algemene vergunning voor internationaal vervoer.

Art. 22, § 1. Op de borgtocht bedoeld in artikel 18 kan alleen een beroep worden gedaan door :

1° de houders van schuldvorderingen bedoeld in artikel 21, door overlegging, bij ter post aangetekende brief geadresseerd aan de hoofdelijke borg bedoeld in artikel 19, ofwel van de uitdrukkelijke instemming van de onderneming met betrekking tot het bestaan en de opeisbaarheid van de aangebrachte schuldvordering, ofwel van een ten laste van deze onderneming in België uitvoerbare rechterlijke beslissing;

2° de Minister of zijn gemachtigde, door overlegging, bij ter post aangetekende brief geadresseerd aan de hoofdelijke borg bedoeld in artikel 19, van een attest betreffende het bestaan en de opeisbaarheid van achterstallige retributies, door de onderneming verschuldigd overeenkomstig de reglementaire bepalingen betreffende het vervoer van zaken met motorvoertuigen tegen vergoeding.

§ 2. In alle gevallen, inbegrepen het geval van faillissement, zullen de aanspraken op de borgtocht worden afgehandeld volgens de datum waarop zij door de hoofdelijke borg werden ontvangen.

Indien verscheidene aanspraken op dezelfde datum worden ontvangen en het bedrag van de borgtocht onvoldoende is, zal tot een evenredige verdeling tussen de betrokken schuldeisers worden overgegaan.

Art. 23, § 1. De hoofdelijke borg is, onverminderd het bepaalde in § 2, bevrijd van zijn verplichtingen na het verstrijken van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum waarop de Minister of zijn gemachtigde van deze hoofdelijke borg de brief, houdende kennisgeving van zijn beslissing zich geheel of gedeeltelijk van zijn verplichtingen te ontdoen, heeft ontvangen.

§ 2. Gedurende zes maanden na de datum van de bevrijding van de hoofdelijke borg kan nog op de borgtocht een beroep worden gedaan voor zover de schuldvordering vóór deze datum is ontstaan.

§ 3. Indien vóór het verstrijken van de termijn van zes maanden bedoeld in § 2 een schuldeiser tegen de onderneming een rechtsvordering instelt en daarvan de hoofdelijke borg, bij ter post aangetekende brief in kennis stelt, wordt deze termijn ten voordele van deze schuldeiser opgeschort. De termijn begint pas opnieuw te lopen op de dag waarop de rechterlijke eindbeslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

§ 4. De borg die zich van zijn verplichtingen heeft ontdaan kan niet meer worden aangesproken met ingang van de datum waarop, in voorkomend geval, de Minister of zijn gemachtigde een bewijs van een andere hoofdelijke borg heeft ontvangen waarin wordt verklaard dat deze de resterende verplichtingen overneemt van de borg die zich heeft ontdaan van zijn verplichtingen.

Art. 24, § 1. In geval van volledige of gedeeltelijke afneming op de borgtocht :

1° geeft de hoofdelijke borg, bij ter post aangetekende brief, onverwijld kennis van de afneming aan de Minister of zijn gemachtigde;

2° deelt de Minister of zijn gemachtigde de afneming aan de onderneming mede;

3° is de onderneming verplicht, de borgtocht te herstellen of aan te vullen binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de datum van verzending van de in 2° bedoelde mededeling.

§ 2. In geval de hoofdelijke borg beslist zich geheel of gedeeltelijk te ontdoen van zijn verplichtingen :

1° geeft de hoofdelijke borg bij ter post aangetekende brief kennis van zijn beslissing aan de Minister of zijn gemachtigde;

2° deelt de Minister of zijn gemachtigde de beslissing van de hoofdelijke borg aan de onderneming mede;

3° is de onderneming verplicht de borgtocht te herstellen of aan te vullen binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de datum van verzending van de in 2° bedoelde mededeling.

§ 3. Au cas où la caution solidaire décide de reprendre les obligations d'une autre caution solidaire qui s'est préalablement déchargée de ses obligations :

1° la caution solidaire qui reprend les obligations notifie sa décision au Ministre ou à son délégué par lettre recommandée à la poste;

2° le Ministre ou son délégué fait part de cette reprise des obligations, à la caution qui s'est déchargée de ses obligations.

Art. 25. § 1er. Par dérogation à l'article 18, pour le nombre de certificats de transport et/ou d'autorisations générales de transport national dont l'entreprise était éventuellement titulaire au 1er novembre 1987, le montant du cautionnement est fixé, jusqu'à une date à déterminer par le Ministre, à 100 000 francs par certificat de transport et/ou par autorisation générale de transport national, avec, toutefois, un minimum de 200 000 francs.

§ 2. En cas de transfert réalisé par application de l'article 14 ou de l'article 30, § 2, alinéa 2, 1° de l'arrêté royal du 9 septembre 1967 portant le règlement général, relatif au transport rémunéré de choses par véhicules automobiles, modifié par l'arrêté royal du 11 septembre 1987, les concessionnaires bénéficient du tarif réduit visé au § 1er, à concurrence du nombre de certificats de transport et d'autorisations générales de transport national transférées à chacun d'eux.

CHAPITRE V. — Infractions

Art. 26. Sont qualifiés pour la recherche des infractions au présent arrêté, conformément à la loi du 18 février 1969 :

- 1° les membres du personnel de carrière de la gendarmerie;
- 2° les membres de la police communale;

3° les agents de l'administration qui a le transport de choses par route dans ses attributions, investis d'un mandat de police judiciaire.

CHAPITRE VI

Dispositions abrogatoires, transitoires et finales

Art. 27. Sont abrogés :

1° l'arrêté royal du 5 septembre 1978 fixant les conditions d'accès à la profession de transporteur de marchandises par route dans le domaine des transports nationaux et internationaux, modifié par les arrêtés royaux du 14 juillet 1982 et du 11 septembre 1987;

2° l'arrêté royal du 30 juin 1981 relatif à la reconnaissance par la Belgique des diplômes, certificats et autres titres de transporteur de marchandises par route délivrés dans les Etats membres de la Communauté économique européenne.

Art. 28. Les cautionnements consistant en une caution solidaire et établis conformément à l'article 38, § 2 de l'arrêté royal du 5 septembre 1978 fixant les conditions d'accès à la profession de transporteur de marchandises par route dans le domaine des transports nationaux et internationaux, sont assimilés à ceux établis en vertu du chapitre IV du présent arrêté.

Art. 29. Les articles 37 à 40 de l'arrêté royal du 5 septembre 1978 fixant les conditions d'accès à la profession de transporteur de marchandises par route dans le domaine des transports nationaux et internationaux, demeurent d'application, à la place du chapitre IV; pendant les six mois qui suivent la date d'entrée en vigueur du présent arrêté, pour les entreprises dont le cautionnement est constitué sous forme d'un dépôt à la Caisse des dépôts et consignations.

Art. 30. Le présent arrêté entre en vigueur le premier jour du premier mois qui suit celui au cours duquel il aura été publié au *Moniteur belge*.

Art. 31. Notre Ministre des Communications est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 18 mars 1991.

BAUDOIN

Par le Roi :

Le Ministre des Communications,

J.-L. DEHAENE

§ 3. In geval een hoofdelijke borg beslist de verplichtingen over te nemen van een andere hoofdelijke borg die zich voorafgaandelijk van zijn verplichtingen heeft ontdaan :

1° geeft de hoofdelijke borg die de verplichtingen overneemt bij ter post aangetekende brief kennis van zijn beslissing aan de Minister of zijn gemachtigde;

2° deelt de Minister of zijn gemachtigde deze overname van verplichtingen mede aan de borg die zich van zijn verplichtingen heeft ontdaan.

Art. 25. § 1. Voor het aantal vervoerbewijzen en/of algemene vergunningen voor nationaal vervoer waarvan de onderneming eventueel houdster was op 1 november 1987, wordt, in afwijking van artikel 18, het bedrag van de borgtocht vastgelegd op 100 000 frank per vervoerbewijs en/of algemene vergunning voor nationaal vervoer, met echter een minimum van 200 000 frank, en dit tot een datum die door de Minister zal worden bepaald.

§ 2. In geval van overdracht gerealeiseerd in toepassing van artikel 14 of van artikel 30, § 2, lid 2, 1° van het koninklijk besluit van 9 september 1967 houdende algemeen reglement betreffende het vervoer van zaken met motorvoertuigen tegen vergoeding, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 september 1987, genieten de overnemers van het verminderd tarief, bedoeld in § 1, ten belope van het aantal vervoerbewijzen en algemene vergunningen voor nationaal vervoer dat aan ieder van hen werd overgedragen.

HOOFDSTUK V. — Overtredingen

Art. 26. Met het opsporen van de overtredingen van dit besluit, overeenkomstig de wet van 18 februari 1969, worden belast :

- 1° de leden van het beroepspersoneel bij de rijkswacht;
- 2° de leden van de gemeentepolitie;

3° de ambtenaren van het bestuur dat het vervoer van zaken over de weg in zijn bevoegdheid heeft, die met een mandaat van gerechtelijke politie belast zijn.

HOOFDSTUK VI

Opheffings-, overgangs- en slotbepalingen

Art. 27. Opgeheven worden :

1° het koninklijk besluit van 5 september 1978 tot vaststelling van de voorwaarden inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 14 juli 1982 en 11 september 1987;

2° het koninklijk besluit van 30 juni 1981 betreffende de erkenning door België van diploma's, certificaten en andere titels van ondermeer van goederenvervoer over de weg uitgereikt in de lid-Staten van de Europese economische gemeenschap.

Art. 28. De borgtochten bestaande uit een hoofdelijke borg en gesteld overeenkomstig artikel 38, § 2 van het koninklijk besluit van 5 september 1978 tot vaststelling van de voorwaarden inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg, worden gelijkgesteld met deze gesteld krachtens hoofdstuk IV van dit besluit.

Art. 29. De artikelen 37 tot 40 van het koninklijk besluit van 5 september 1978 tot vaststelling van de voorwaarden inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg, blijven, in de plaats van hoofdstuk IV, van toepassing tot zes maanden na de datum van inwerkingtreding van dit besluit, voor de ondernemingen waarvan de borgtocht in de vorm van een deposito bij de Deposito- en Consignatiekas is gesteld.

Art. 30. Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de eerste maand volgend op die gedurende welke het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Art. 31. Onze Minister van Verkeerswezen is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 18 maart 1991.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :

De Minister van Verkeerswezen,

J.-L. DEHAENE